आदित्यादयः अन्ये योजिता भवन्ति। 'नक्षत्राणि', चैतदर्थं दीपयति॥

(३) यदुक्तं सूत्रकारेण। युञ्जन्त्यस्य काम्येति प्रष्टी इति। तस्याश्वस्य पार्श्ववर्त्तिनावश्वौ 'प्रष्टी', इत्युच्यते। युञ्जन्तीत्यनुवर्त्तते। मन्त्रस्तु तत्काण्डे एवं पठ्यते। युञ्जन्त्यस्य काम्या हरी विपक्षसा रथे। शोणा धृष्णू नृवाहसेति। तत्र प्रथमपादस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "युञ्जन्त्यस्य काम्येत्याह। कामानेवास्मै युनक्ति" इति। 'अस्य' यजमानस्य, रथे काम्यकामप्रदानसमर्थौ अश्वौ देवाः 'युजन्ति'। अनेन मन्त्रपाठेन यजमानार्थं 'कामानेव', सम्पादयति॥

(४) द्वितीयपादस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "हरी विपक्षसेत्याह। इमे वै हरी विपक्षसा। इमे एवास्मै युनक्ति" ॥२॥ इति। 'विपक्षसा' तस्य प्रधानस्याश्वस्य विविधपार्श्ववर्त्तिनौ, 'हरी' द्वावश्वौ, युञ्जन्तीत्यन्वयः। 'इमे' द्यावापृथिव्यौ, 'एव', पार्श्ववर्त्तिनौ तावश्वौ, अतस्तयोर्योगेन द्यावापृथिव्यावेव 'युनक्ति'॥

(५) तृतीयपादस्य तात्पर्य्यं दर्शयति। "शोणा धृष्णू नृवाहसेत्याह। अहोरात्रे वै नृवाहसा। अहोरात्रे एवास्मै युनक्ति" इति। शोणवर्णौ धार्ष्ट्ययुक्तौ मनुष्यवाहकाविति मन्त्रो ब्रूते। तत्र 'अहोरात्रे', एव मनुष्याणां निर्वाहके। अतस्ते 'एव', अश्वरूपेण 'युनक्ति'॥

(६) उक्तमन्त्रद्वयतात्पर्य्यं सङ्गृह्य दर्शयति। "एता एवास्मै देवता युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै" इति। आदित्यं